

[Stetter.]

medlemmer til enhver tid vil kunne leve op til de krav, som medlemskabet stiller til os, og at den parlamentariske nydannelse vil udvikle sig naturligt og hensigtsmæssigt i overensstemmelse med alle medlemsstaternes interesser.

Mindretallet nærer ingen tillid til, at det vil lykkes at sikre folketingets kontrol med den danske politik i EF. Mindretallets påstand om, at nogle af de nuværende medlemslande har ringe eller ingen parlamentarisk indseende med, hvad der sker i EF, kan absolut ikke føres som bevis for, at folketinget ikke kan klare denne vigtige opgave.

At forhandlingerne i EF's Ministerråd er hemmelige — jeg ville bruge udtrykket fortrolige — bør ikke undre nogen af os. Selvfølgelig er disse forhandlinger fortrolige. Det er da også fortroligt, hvad der foregår i SF's folketingsgruppe og i vor gruppe. Regeringens forhandlinger er også fortrolige, og det er som bekendt også yderst fortroligt og hemmelighedsfuldt, hvad der forhandles om mellem regeringen og socialistisk folkeparti. Men med hensyn til det danske medlem af Ministerrådet ved vi ganske nøje, hvilke synspunkter han eller hun skal forfægte på folketingets eller et folketingsflertals vegne.

I denne forbindelse er det af stor interesse for os — og jeg tror også for offentligheden — at få at vide her fra tingets talerstol, hvilken holdning socialistisk folkeparti vil indtage, når Danmark bliver medlem. Vil partiet vende på en tallerken og pludselig blive et positivt og loyalt medarbejdende politisk parti i et udvidet EF, eller vil partiet være negativt ved f. eks. at forsinke eller sabotere beslutningsprocessen i forbindelse med behandlingen af EF-sager her i tinget? Svaret på dette centrale spørgsmål er af vigtighed, måske også for statsministerens vurdering af fremtidens politiske muligheder.

Mindretallet har i betænkningen en bemærkning om, at det finder, at der er en umådelig ringe kontrol med EF-institutionerne. Her kan jeg for det første minde om, at der er fuld parlamentarisk kontrol med Ministerrådet, der jo i realiteten er det eneste organ med besluttende myndighed, og for det andet anføre, at der er tale om et samarbejde mellem en række suveræne nationalstater, som hver har sine traditioner, og som i virkeligheden er i fuld gang med at

lære den vanskelige kunst at samarbejde. Det er egentlig ganske interessant, at netop socialistisk folkeparti og den øvrige venstrefløj i dansk politik, som ellers er så internationalt orienteret, modarbejder dette samarbejde over landegrænserne.

Det er naturligt, og det er forståeligt, at der har været konflikter i EF, og at der også vil opstå konflikter i fremtiden. De er hidtil blevet løst, fordi den politiske vilje til at fortsætte samarbejdet og integrationen er stærk og usvækket.

Når Danmark har deltaget i samarbejdet i det udvidede EF et års tid eller to, kan vi med indsigt bidrage til debatten om disse meget væsentlige spørgsmål om institutionernes rolle og indbyrdes forhold. Der er for os ingen tvivl om, at tankegangen bag De europæiske Fællesskaber forudsætter, at man skridt for skridt udvider interessefællesskabet og dermed også de fælles institutioner. Denne udvikling skal ske under fuld kontrol fra de nationale parlamenter, og der er tale om en udvikling på lang sigt.

Udvalget har beskæftiget sig med de handelspolitiske fremtidsmuligheder, som er gledet noget i baggrunden i de sidste måneders offentlige debat. Det kan skyldes, at mange tror, at det er muligt for Danmark at opnå de samme handelsvilkår, hvad enten vi er medlemmer eller ej, men dette er en helt fejlagtig opfattelse. Vi ved nøjagtig, hvilke betingelser vi får som medlemsland, og vi ved nu bl. a. fra Sveriges handelsaftale, hvad det er muligt at opnå for et land, som står uden for Fællesskabet. Som medlemsland kan vi afsætte landbrugs- og fiskevarer af enhver art til faste priser og i de mængder, vi kan producere og lande. Sverige har som ventet intet som helst opnået på dette felt, og det kan de affinde sig med, men det ville vi ikke kunne. Det er uansvarligt at påstå, at vi kan klare os uden den valuta og uden den beskæftigelse, som er betinget af disse hovederhverv. Alle vore former for forarbejdede landbrugs- og fiskevarer kan frit afsættes inden for fællesmarkedet, medens Sveriges skal belastes med gældende told og afgifter, og det betyder i realiteten, at de ikke kan konkurrere. Vi har mange provinsbyer, som er stærkt afhængige af beskæftigelsen i en levnedsmiddelvirksomhed, og vi fik jo et levende indtryk af, hvad det betyder at blive lukket ude fra det engelske